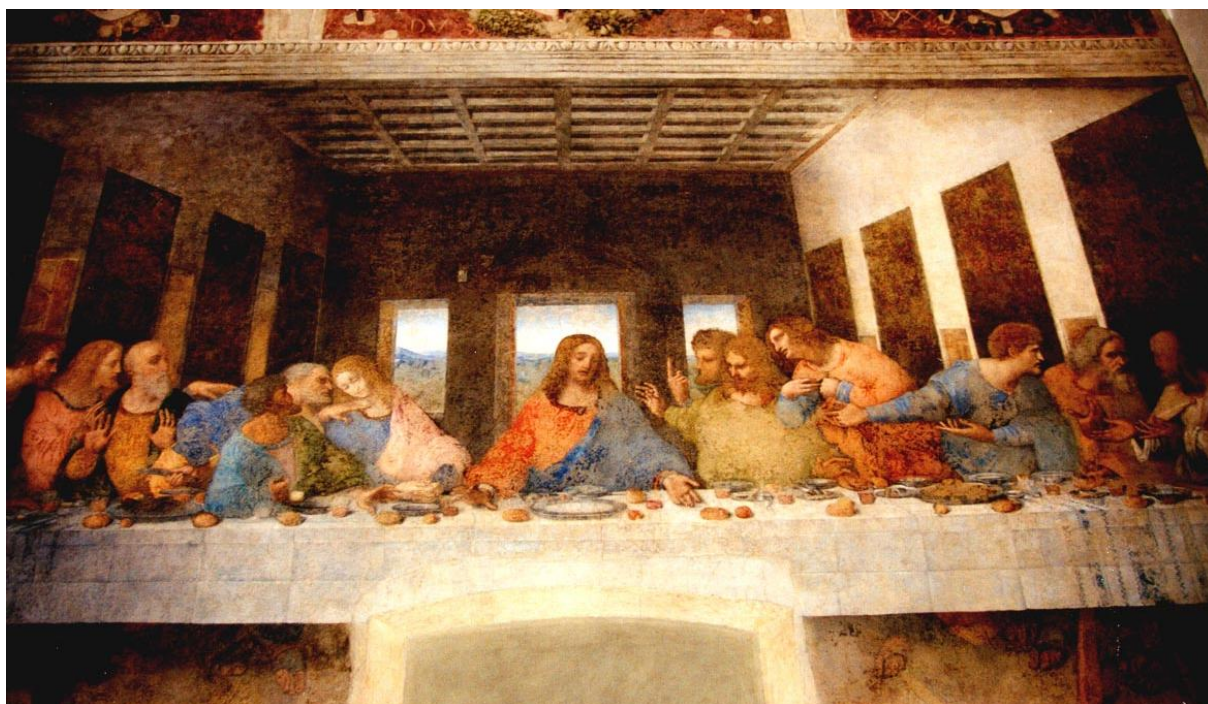

NOVINY Z DOMOVA NA DÓMSKÉM PAHORKU

Domov pro seniory LITOMĚŘICE

VELIKONOČNÍ VYDÁNÍ

VELIKONOCE NEBO ZMRTVÝCHVSTÁNÍ?

Když jsem byl malý, vyrůstal jsem v dobách komunistické normalizace a téměř nic jsem nevěděl o Zmrtvýchvstání Krista. Ve škole jsme se o tom totiž vůbec neučili a v praxi jsem znal jen pojem Velikonoce, který se mi pojil s pomlázkou, kraslicemi či čokoládovými zajíčky zabalenými v alobalu. Jako žáčkové školou povinni jsme se samozřejmě na Velikonoce těšili, respektive na velikonoční volno, protože se nešlo do školy.

Také to, co jsem prožíval o tomto velikonočním volnu, se vůbec netýkalo nějakého náboženského tématu. Vyráželi jsme s kamarády „ozbrojeni“ pomlázkou za děvčaty i ženami, a po symbolickém vyšlehání těchto něžných stvoření dostali nějaké to vajíčko či čokoládu, ti starší i něco málo lihoviny. Teprve v dospělosti jsem se začal zamýšlet nad tím, co jsou to Velikonoce a jaký mají smysl. Objevil jsem křesťanství, lépe řečeno živého Krista – Zmrtvýchvstalého Pána. A najednou všechno mělo jiný rozměr. Dětské atributy Velikonoc zmizely a začalo poznávání reality života. Bylo to najednou cosi úplně jiného. Spadly „šupiny“ z očí a člověk viděl, že se ho tajemství veliké noci (odtud Velikonoce) bytostně dotýká. Ne, že bych se dříve neptal, jak je to s životem člověka, jak je to se smrtí, proč to tak všechno je..., ale nevěděl jsem si s tím příliš rady. Školy, ani ta střední, mě na tyto věci bohužel nepřipravily; v rodině se o smrti a Ježíšově zmrtvýchvstání nemluvalo. To všechno bylo tabu.

Jenomže tato realita zde je. Pán Ježíš šel na kříž, zemřel a vstal z mrtvých. Smrt byla poražena, ďábel už nemá svou úplnou převahu... To všechno člověk poznává, až když hledá Krista, hledá pevný bod ve svém životě, hledá pravdu a nalézá Pravdu. Kde najednou byly ty pomlázky, velikonoční vajíčka či zajíčky? Úplně mimo tyto základní a zásadní otázky člověka. Snad bych mohl obviňovat své okolí z doby dětství, že jsem to všechno nevěděl, že mi to bylo zatajeno, že jsem ani já, ani moji kamarádi o těchto Božích věcech nebyl informován. To by ovšem bylo málo a k ničemu by to nevedlo. Řešení je jinde, jestliže už to nyní vím, nemohu o tom mlčet. Je kolem mě tolik lidí, kteří potřebují slyšet, že Kristus vstal z mrtvých! Že ti, kdo v Krista uvěřili, vstanou z mrtvých k životu s ním. Je třeba prosit za rodiče a učitele mladé generace, a i je povzbuzovat, aby těm, kdo jim byli svěřeni do péče, nic nezatajovali o Ježíšovi a vedli je k Němu i k církvi, která je Ježíšovým tělem. Je třeba povzbuzovat i starší generace, seniory, aby svou životní moudrostí dovedli směřovat mladší generaci k Ježíšovi, v jehož blízkosti přeci prožili svůj život. Těžko totiž myslet, že by za desítky let života o Něm nic neslyšeli nebo nevěděli.

A také ti, kdo se rozhodli pro lásku k bližním, k milosrdné lásce, která se nazývá charita, aby dílo konali v duchu Kristově. Nelze totiž konat charitu bez charitativního ducha, jak to řekli biskupové z celého světa, kteří se sjeli do Říma na biskupský synod v říjnu minulého roku, aby se zamýšleli nad novou evangelizací. Dá se říci, že jedním z plodů tohoto synodu je i volba papeže Františka.

Co přát ve velikonoční radosti všem lidem? Aby v nás nebyl žádný rys zrádného Jidáše, který pro peníze zradil Krista. Aby v nás pokoj a radost ze zmrtvýchvstání stále vzrůstala, a dobrá zpráva, že **Kristus je vítěz nad smrtí**, se šířila po celé zemi.

Martin Davídek
biskupský vikář pro pastorační

VELIKONOCE

zvyky, tradice a symboly - známe je ještě?

Máte rádi Velikonoce? Co pro vás znamenají? Jak je trávíte a které tradice a zvyky dodržíte? Bez čeho si je nedovedete představit? Anebo pro vás nic neznamenají a užíváte si jen jarních dnů?

Je ostatně na každém z nás jak budeme Velikonoce slavit, rozhodně bychom na ně však neměli zapomenout, vždyť by nám na jaře něco scházelo.

Ať tak či onak, možná byste o těchto svátcích chtěli vědět něco více. Na následujících řádcích jsme pro vás připravili povídání na toto téma. Dozvíte se, proč a kdy se slaví, co je s nimi spojeno a naleznete zde i recept na velikonoční pečení, či návody na zdobení vajíček a pletení pomlázky. Příjemné počtení

CO JSOU TO VELIKONOCE

Velikonoce (z lat. *Pascha*, hebr. *Pesach* – přechod, přejití) jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem, který je oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

K tomu podle křesťanské víry došlo třetího dne po jeho ukřižování. Kristovo ukřižování se událo kolem roku 30 či 33 v blízkosti významného židovského svátku pesach, který je památkou na vysvobození Izraelitů Mojžíšem z egyptského otroctví.

Slovanský název svátku, Velikonoce, se vztahuje na „velkou noc“, v níž byl Kristus vzkříšen.

Jelikož je termín Velikonoc pohyblivý, řídí se jeho určení pravidly, která stanovil roku 325 První nikajský koncil. Podle nich připadají velikonoční svátky na **neděli následující po prvním jarním úplňku** (astronomické jaro začíná 20. března). Pokud první jarní úplňek připadne na neděli, slaví se Velikonoce až další neděli. Pondělí velikonoční podle těchto pravidel může připadnout na den v rozmezí od 23.3. do 26.4.

Velikonoce podle katolické tradice začínají vigilií = neděle Vzkříšení (která završuje tzv. velikonoční triduum Zeleného čtvrtku, Velkého pátku a Bílé soboty) a trvají padesát dní až do Letnic, slavnosti Seslání Ducha svatého.

Původní pohanské svátky v této době představují oslavu příchodu jara a probouzení přírody a nástupu teplejších, na sluneční svit bohatších dnů, na které se všichni po dlouhé zimě těší.

SYMBOLY VELIKONOC

Beránek - představoval v židovské tradici Izrael jako Boží stádo, které vede Hospodin. Zároveň Židé na Velikonoce pojídali beránka jako připomínku svého vysvobození z Egypta. V křesťanství je beránek jedním ze symbolů Ježíše Krista, neboť obrazně podle křesťanské víry on je beránek, obětovaný za spásu světa.

KŘÍŽ - je nejdůležitějším z křesťanských symbolů, protože Kristus byl odsouzen k smrti ukřižováním. Tento trest patřil k trestům nejvíce krutým a ponižujícím.

SVÍCE - bohoslužba velikonoční vigilie začíná zapálením **velikonočního ohně**, který symbolizuje vítězství Ježíše Krista nad temnotou a smrtí. Od tohoto ohně se pak zapaluje velikonoční svíce (paškál). Ta je v mnoha kulturách chápána jako znamení života. Takto zapálená svíce se v průběhu velikonoční bohoslužby noří do křestní vody, je ozdobena znamením kříže a symboly A a Ω , tj. začátku a konce věků, jimiž je Kristus. Tato svíce se potom zapaluje po celou velikonoční dobu až do letnic a při každém křtu, aby se naznačilo, že křest patří k Velikonocům. Tato svíce se též rozžihá při křesťanském pohřbu na znamení toho, že zemřelý stejně jako Kristus prošel branou smrti; a církve se za něj modlí, aby vstal k novému životu s Bohem.

VAJÍČKO - symbol nového života, neboť samo zárodek života obsahuje. V mnoha kulturách je vejce symbolem plodnosti, života a vzkříšení. V souvislosti s lidovou tradicí vznikl zvyk tato vejce malovat; důvodem pojídání vajec o Velikonocích byla zřejmě i skutečnost, že vejce se nesměla jíst v postní době. V křesťanství se vejce vykládá jako symbol zavřeného hrobu, z něhož vstal Kristus, jako symbol nesmrtnosti.

KOČIČKY - symbolizují palmové ratolesti, kterými vítali obyvatelé Jeruzaléma přicházejícího Krista. Tradičním křesťanským zvykem je jejich svěcení na Květnou neděli a pálení v příštím roce o Popeleční středě.

ZAJÍČEK - Má zřejmě původ v pohanských rituálech oslavujících příchod jara, avšak např. v byzantské ikonografii představoval zajíc Krista. Symbolika zajíce pochází z tradice oslav svátku pohanské bohyně plodnosti Eostre. Z jejího jména je odvozeno slovo Easter, anglický název křesťanských Velikonoc. Podle legendy bohyně Eostre proměnila ptáčka, který umrzl ve vánici, na zajíce. On pak z vděčnosti každé jaro kladl vejce jako pták.

VELIKONOČNÍ ZVYKY A TRADICE

Období Velikonoc je spojeno s mnoha tradicemi a zvyky. Mnohé dodržujeme, aniž bychom věděli proč, na mnohé se zapomnělo. Různá je také situace na vesnicích a ve městech. Na venkově totiž na mnohé tradice a zvyky ještě nezapomněli.

Velikonoční týden je poslední týden čtyřicetidenního půstu. Tomuto týdnu se říká **Pašijový týden** (pašije – vyprávění o utrpení a smrti Ježíše Krista).

Každý den ve velikonočním/pašijovém týdnu má svůj název. Jednotlivé dny si nyní představíme.

KVĚTNÁ NEDĚLE – poslední (tedy šestá) postní neděle (půst začíná Popeleční středou a trvá 40 dní). Dle Bible přijel Ježíš se svými učedníky do Jeruzaléma, aby oslavil Pesach (odchod Izraelitů z Egypta). Název neděle je odvozen od květů (mají připomínat palmové větve, jimiž lidé vítali Ježíše), kterými se zdobí kostely.

MODRÉ (ŽLUTÉ) PONDĚLÍ – představuje poslední masopustní pondělí

ŠEDIVÉ ÚTERÝ – uklízelo se obydlí, vymetaly se všechny nečistoty

ŠKAREDÁ STŘEDA (SAZOMETNÁ nebo i ČERNÁ STŘEDA) – Bible uvádí, že Jidáš právě v tento den zradil Ježíše Krista. Podle tradice se mají vymetat komíny. A také se říká, že budete-li se škaredit a mračit, pak se budete mračit každou středu po celý rok.

ZELENÝ ČTVRTEK – dle Bible se v tento den konala v Getsemanské zahradě poslední večeře Ježíše Krista. Byl při ní zatčen. Na Zelený čtvrtek se také naposledy před Velikonocemi rozezní zvony (říká se, že odlétají do Říma). Znovu zazní až na Bílou sobotu při zpěvu Gloria. Jejich zvuk je nahrazen řehtačkami a klapáčkami s kterými chodí děti po okolí. Název tohoto dne je odvozen od skutečnosti, že se nosilo zelené mešní roucho.

Ze zvyků na Zelený čtvrtek si možná pamatujeme, že se tento den má jíst něco zeleného (např. špenát, pokrmy připravované z kopřiv, hrách atd.), ale naši předci měli o mnoho více zvyků, které dodržovali, např.:

- Lidé v tento den vstávali velice časně, rodina se pomodlila, omyli se rosou, protože bránila onemocnění šíje a dalším nemocem.
- Hospodyně vstávaly časně, aby zametly dům ještě před východem slunce. Smetí se odneslo na křižovatku cest, aby se v domě nedržely blechy.
- Kdo sní před východem slunce pečivo namazané medem, je chráněný před uštknutím hadů a před žihadly vos.
- V Orlických horách házeli lidé do studny chleba namazaný medem, aby se v ní držela po celý rok voda. Odpoledne se nepracovalo.
- Pekly se jidáše - zvláště tvarované obřadní pečivo z kynutého těsta. Pokud se jedly potřené medem, opět měly být pro zdraví.
- Je dobré v tento den sít len a hrách, protože vše dobře prospívá.
- Nemá se o Zeleném čtvrtku nic půjčovat a s nikým se nehádat, aby se Vám všechny hádky vyhýbaly a naopak peníze si k Vám cestu našly.
- Mnohde existovala pověra, že když naposledy zvoní na Zelený čtvrtek zvon, má člověk cinkat penězi, aby se ho držely.

VELKÝ PÁTEK – v Bibli je napsáno, že Ježíš byl souzen, odsouzen a ukřižován. Křesťané mají držet přísný půst.

S Velkým pátkem je také spojená víra v magickou sílu země a zázraky, které se toho dne dějí. Říká se, že na Velký pátek se otevírá země, aby na krátkou dobu odhalila ukryté poklady. Proto se v tento den nesmělo hýbat zemí, neprováděly se žádné práce na poli. Večer bylo v lesích, u zřícenin hradů a na dalších opuštěných místech vidět hledače pokladů. Otvírá se dokonce i hora Blaník a prý je možné spatřit blanické rytíře.

Velký pátek je v mnoha zemích uznaným státním svátkem. U nás nikoli, ale i tak se dodržovalo tento den hned několik zvyků a pověr:

- Vstávalo se před východem slunce, lidé se chodili mýt do potoka, aby se chránili před nemocemi.
- Předly se pašijové nitě, kterými se udělalo na šatech pár stehů, to mělo ochránit před uhranutím a zlými duchy. Košile ušitá z plátna pašijových nití chránila před bleskem.

- V tento den se nesmělo nic půjčovat, protože půjčená věc by se mohla očarovat.
- Nepralo se prádlo, protože by se namáčelo místo do vody do Kristovy krve.
- Také se chodilo dům od domu, za zvuku řehtaček a různých říkaček se oznamovalo poledne a ranní i večerní klekání. Hospodyně připravovala obdarování v podobě sušeného ovoce, pečiva, vajec a někdy drobných peněz.
- Hrála se divadelní představení – pašijové hry

BÍLÁ SOBOTA - je posledním dnem čtyřicetidenního půstu. Na bílou sobotu se uklízelo, bílilo a vše se chystalo na slavné vzkříšení. Hospodyně pekly mazance, zdobili vajíčka jako symbol jara a života a muži si připravovali pomlázku z vrbového proutí anebo vázali březové metličky. Před vchodem do kostela se světil oheň – této tradici se říkalo „pálení Jidáše“. Do dnešního dne se uchoval zvyk nosit do kostela svíce, které se posvěcují připálením od posvěceného velikonočního paškálu. Z ohořelých dřívek se vytvářely křížky a nosily se do pole, aby bylo úrodné. Popelem z posvěceného ohně se posypaly louky. Někde se uhlíky dávaly za trám do domu, aby ho chránily před požárem.

VELIKONOČNÍ NEDĚLE (BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ) – podle Bible vstal Ježíš Kristus z mrtvých. Pro křesťany se jedná o nejvýznamnější svátek roku, při němž se slaví Kristovo vzkříšení a vítězství nad smrtí. V kostele se světlí jídlo, které se pak podává u slavnostní tabule. Tradičně se peče velikonoční pečivo – beránek. Ten se dříve společně s mazancem, vejci, chlebem nebo vínem nosil do kostela, kde jej kněz posvětil. Každá návštěva pak dostala kousek posvěceného jídla, trochu se ho dalo na pole, do studny a na zahradu - aby byla úroda, voda a dostatek ovoce.

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ - je dnem uvolnění a veselí, oslavou nového života. Jedná se o svátek, který souvisí jak s křesťanskou tradicí zmrtvýchvstání Krista, tak i s pohanskými tradicemi přechodu zimy v jaro.

Tento den je spojen s koledováním. Chlapci chodí dům od domu za děvčaty se spletenými pomlázkami tzv. mrskutem (spletené pruty většinou vrbového proutí, zdobené pentlemi), kterými je „vyšvihají“, aby byla zdravá, přičemž dívkám vinšují a říkají koledy, za to pak od děvčat dostanou malovaná vajíčka (kraslice)..

Jiný výklad pomlázky – odvozeno od pomlazení, tj. omlazení. Proto muži používají mladé proutí, které jakoby přenáší životadárné mízy stromů do těla vyšlehané osoby. A ženy dávají jako odměnu za omlazení vajíčko, prastarý symbol nového života.

Oblíbenou tradicí hlavně pro pány je polévání něžného pohlaví studenou vodou či dokonce vhození ženy do studené vody ve vaně či do potoka. Voda má podle tradice očistný charakter, čerstvá tekoucí voda zaručovala mládí a krásu.

V některých oblastech však bylo tradicí, že dívky naopak polévaly chlapce vodou, aby byli svěží, nebo v úterý chodila na oplátku s pomlázkou děvčata.

O stáří tradice velikonoční pomlázky svědčí vzpomínky pražského kazatele Konráda Waldhausera ze 14. stol.

VELIKONOČNÍ VAJÍČKA

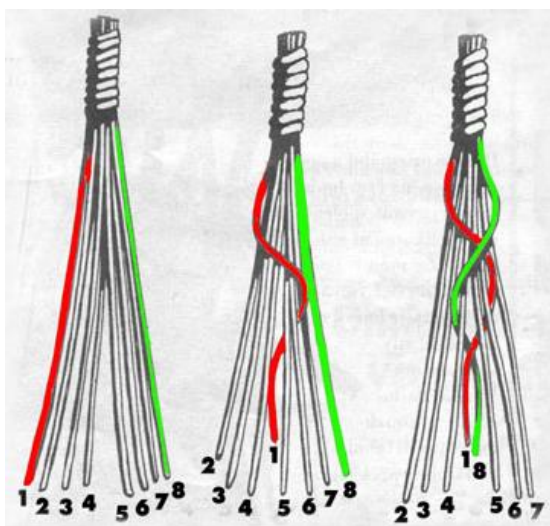
Velikonoční vajíčko (kraslice) je natvrdo uvařené nebo vyfouknuté vejce ozdobené různými výtvarnými technikami. Slouží ženám a dívkám o Velikonocích jako odměna pro koledníka za vyšlehání pomlázky.

Barvení - vajíčka nejlépe bílé barvy noříme do odvarů z různých rostlin, dle požadované barvy.

- **Červená barva** – namáčíme bílé vejce do odvaru ze slupek červené cibule a octa, červeného zelí nebo šťávy z červené řepy. Červenou barvu velikonočních kraslic můžeme také získat pomocí šťávy z borůvek nebo bezinek
- **Tmavě zelená barva** - pomocí odvaru z mladého žita, vody ze špenátu, odvaru z olšové kůry nebo odvaru z kopřiv.
- **Světle zelená barva** - pomocí odvaru z lipového květu, kmínu nebo šafránu.
- **Žlutá barva** - odvar z cibulových slupek (vejce v něm ale povaříme jen krátce), nebo s pomocí odvaru z šafránu, rozdrcené bobule jalovce nebo kurkumy.
- **Fialová barva** - odvarem z lipového květu, kmínu, šafránu nebo černého bezu.
- **Hnědá barva** - odvarem z cibulových slupek a čaje.

VELIKONOČNÍ POMLÁZKA

Velikonoční pomlázku si chlapci pletli sami z prutů vinné révy či vrby. Na pomlázku se používá mladé proutí s největším podílem "životní síly".

Pomlázka je spletena až z 24 proutků a je obvykle od 0,5 do 2 metrů dlouhá a ozdobená pletenou rukojetí. (návod viz obrázek vlevo)

Při „výplatě“ pomlázkou se odříkávají různé koledy či vinšování. Ačkoli může být vyšlehání bolestivé, není cílem způsobovat příkoří. Spíše je pomlázka symbolem zájmu mužů o ženy. Nenavštívené dívky se mohou dokonce cítit uražené. Pověst praví, že dívky

mají být na Velikonoce vyšlehány, aby zůstaly celý rok zdravé a uchovaly si plodnost.

Dochovanou tradicí také zůstává uvázání barevné pentle na pomlázku. Jen málokdo ví, jaká barva má jaký význam, protože každá barva má nějakou symboliku:

Rudá stuha	= náklonnost a láska
Modrá	= naděje
Žlutá	= odmítnutí
Zelená	= chlapec je dívce oblíbený

VELIKONOČNÍ KOLEDY

Každý, kdo chce jít koledovat, musí umět alespoň jednu velikonoční koledu. Koleda se říká při „šlehání“, aby si koledník zasloužil odměnu. Jestli dojde dříve na pomlázku nebo koledy, či provádíme oboje současně, záleží na situaci. Jelikož většina z nás zná maximálně tak jednu či dvě koledy, přinášíme vám mimo té nejznámější **Hody, hody, doprovody**, pár dalších oblíbených.

Mlsný jazýček

Koleda, koleda proutek z vrby,
mlsný jazýček mě svrbí.
Koleda, koleda holoubek
dejte něco na zoubek

Píšťalička

Otloukej se, píšťaličko,
otloukej se mízo-lízo,
nebudeš-li se otloukati,
budu na tě žalovati.

Velikonoční pro kluky

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než z obrázku,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám,
než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

Velikonoční pro holky

Kropenatá slepička
snesla bílá vajíčka,
obarvím je, vymaluji,
všechny chlapce podaruji,
pentličky si nastříhám,
na pomlázku jim je dám.

VELIKONOČNÍ RECEPT - TŘENÝ VELIKONOČNÍ BERÁNEK

Potřebujeme:

- 1 lžička citronové kůry
- 4 vejce
- 1 sklenka mléka
- 1 ks kypřící prášek do pečiva
- 35 dkg polohrubé mouky
- 14 dkg másla
- 20 dkg cukru krupice

Postup:

Formu na beránka vymažeme a vysypeme. Troubu předehřejeme na 180°C. Vejce rozklepneme a oddělíme žloutky od bílků. Cukr utřeme s máslem a žloutky. Přidáme citronovou kůru, mléko, mouku s kypřícím práškem do pečiva a tuhý sníh z bílků. Těsto lehce promícháme. Třené těsto rozetřeme do připravené formy. Velikonočního beránka pečeme asi 45 minut v předehřáté troubě. Po upečení vyklopíme beránka z formy a necháme vychladnout. Třeného velikonočního beránka zdobíme podle fantazie.

CHCETE SI TO VYZKOUŠET? BERÁNKY PEČEME A VAJÍČKA BARVÍME OD PONDĚLÍ DO STŘEDY, POMLÁZKY PLETEME VE ČTVRTEK A V PÁTEK – PŘIJĎTE.

NOVÁČCI MEZI NÁMI

Manželé KEKRTOVI - Našimi obyvateli jsou od 17. ledna 2013.

Pan Josef Kekrt se narodil roku 1931 v Židovicích. Na vojně sloužil na východním Slovensku, byl to výsadkář – parašutista. Letectví mu zůstalo jako koníček, má licenci na bezmotorová letadla, na kterých plachtil. V mládí hrál aktivně fotbal, ping pong. V současné době sleduje rád všechny sport v televizi. Jeho poslední zaměstnání bylo na statku v Brozanech, kde sháněl náhradní díly na zemědělské stroje v celé republice.

Paní Alena Kekrtová se narodila roku 1932 v Dobříně. Jejím koníčkem byly ruční práce. Hlavně pletení a háčkování. Věnovala se hraní ping pongu. V televizi ráda sleduje zprávy a TV Šlágr. Její poslední zaměstnání bylo v Roudnici nad Labem ve Snaze. Zde prodávala kabelky a obuv. Součástí byla i opravna obuvi.

Manželé většinu života prožili v Dolánkách n/O. V mládí i pozdějším věku spolu často a rádi cestovali. V těchto dnech oslavili 59. výročí svatby. **GRATULUJEME.**

Další nováčci mezi námi

- paní Eva POCHOBRADSKÁ – přišla k nám 14. 1. a má svůj pokoj na přízemí
- paní Jana ZVĚŘINOVÁ - přišla mezi nás 7. března a má svůj pokoj na 2. patře
- paní Anna POPOVÁ - přišla mezi nás 12. března a má svůj pokoj na přízemí

JEDEN Z NÁS - BOHUMIL REICHELT: PŘÍBĚH PAMĚTNÍKA

Převzato z „Příběhy 20. století“ (Post Bellum), redakčně kráceno

Dětství a rodina

Bohumil Reichelt se narodil roku 1936 v Českých Kopistech na Litoměřicku. Jeho otec pocházel z Křešic. Byl zámečnický, pak odešel pracovat na loď k Československé plavbě labsko-oderské, kde jezdil na trati Děčín–Hamburk. S matkou Bohumila Reichelta, Boženou, se seznámil v Terezíně, kde byl na vojně. Na plavbě pracoval už před válkou, a protože nechtěl jezdit sám, brával manželku a syna s sebou. Loď se jmenovala Praha. V době války otec z lodi odešel, nechtěl dělat pro Hitlera a šel pracovat jako zámečnický do Mladé Boleslavi. Celou válku bydleli v Mělníku. Bohumil má mladšího bratra, ten se narodil až v roce 1946. Po válce rodina bydlela v Křešicích - nejprve v podnájmu u Němky, která byla později odsunuta. Domek po Němcích si otec nechtěl zabrat, nepovažoval to za vhodné. „*Přeci nevyženu kamarády, se kterými jsem prožil dětství.*“ říká k tomu Bohumil Reichelt. Po vyhlášení odsunu Němců přišel jeden z nich za otcem Bohumila Reichelta a nabídl mu svůj domek, že prý alespoň bude vědět, koho tam má.

Konec války a poválečná léta

Do obecné školy chodil v Mělníku a v Křešicích, na měšťanskou školu do Litoměřic. Tam jezdili vlakem nebo na kole. Po třetím ročníku se mu už nechtělo chodit do školy, tak odjel do dolů v Litvínově, kde mu slíbili, že se vyučí zámečnickem. Ale to byly pouze sliby, Po šesti týdnech po něm chtěli, aby šel fárat. To ale nechtěl, a tak odjel zpátky domů.

U podniku Zemědělský stavební závod v Litoměřicích na Lodním náměstí pracoval v tu dobu jeho otec, tak začal pracovat s ním, ale když jednoho dne zahoukal na Labi parník, šel za sekretářkou, aby mu dala do občanky razítko, nasedl na loď a byl pryč, na plavbě – a už tam zůstal (s přestávkami) až do penze.

Zatčení a vazba na Ruzyni

Na plavbu nastoupil 1. ledna 1955 jako topič na osobním parníku, pak přešel na nákladní do pražských Holešovic – a pak ho zavřeli. Důvod byl ten, že seděl u piva a slyšel, jak se kamarádi baví, že by ukradli letadlo a utekli na Západ. „*Za takovýhle cancy u piva, takový kluci jako já, dyť nám bylo osmnáct, devatenáct.*“ Další měsíce ty kluky ani neviděl, byli sice z lodi, ale z osobní, zatímco Bohumil Reichelt byl na nákladní. Při vyšetřování, mimo jiné i pro údajnou výrobu letáků, padlo ale také jeho jméno. Zatkli ho přímo na lodi 28. listopadu 1955. Pak byl odvezen do vazby na Ruzyni. Zkraje byly výsledky dost ostré, ale nemlátili ho. Zato často budili v noci a mučili spíš psychicky.

„*Vyšetřovatelem tam byl nějaký nadporučík Jaromír Bílek, ale asi to nebylo jeho pravé jméno. Bylo mu sedmadvacet let, byl vyučený zámečnickem a měl malou dcerušku. Ten se se mnou bavil i o osobních věcech, asi když viděl, že nejsem, žádnéj lupič‘ a že je to se mnou celý nesmysl.*“

U soudu byl Bohumil Reichelt obviněn z toho, že chtěl ukrást letadlo a utéct do zahraničí. Soud byl přesvědčen, že patří do té skupiny, se kterou tehdy seděl u piva. Jeden z nich byl bývalý farář, jeden doktor filozofie a dva lodníci. Bývalý farář, který měl být hlavou celé skupiny, byl odsouzen na čtyři roky, další na tři roky, lodníci dostali jeden a půl roku a jeden rok, stejně jako Bohumil Reichelt. Tresty byly v porovnání s rozsudky začátku padesátých let už o dost mírnější.

Výkon trestu

Trest si odpykával na samotce na Ruzyni. Vycházky byly pouze jednou za čtrnáct dní. „*Nebylo to nic hezkého, být zavřený v devatenácti letech. Většinou jsem seděl a koukal doblba nebo si četl.*“. S ostatními vězni nebyl v žádném kontaktu. Z Ruzyně byl později přeložen na čtrnáct dní na Pankrác, na společnou celu „*s vrahy a grázly*“, ale „*politických*“ si prý ostatní vězni vážili. Poté se ještě dostal na zbylé čtyři měsíce do Vinařic, kde fáral uhlí. Pracoval na noční směně. „*... což bylo dobrý, protože mě museli nechat vyspat, nebyla buzerace.*“ Tam byl přidělen k jednomu staršímu havíři, civilistovi, se kterým dělal výdřevu, tzv. stojky. S „*dědou*“ si Reichelt dobře rozuměl, znamenal pro něj jistou oporu. „*To mi pomohlo hodně, děda mě postavil na nohy.*“ Jak se starý jmenoval, už dnes neví.

Ve Vinařicích se mu přihodil úraz, když praskla výdřeva a přirazila mu ruku ke kolejnici tak, že mu praskl článek u prstu. Vyvezli ho k doktorovi na lágr, ten mu sundal nehet a s tím poraněním už odcházel do civilu.

Návrat z vězení

Po návratu z vězení ho nesměli u plavby znovu zaměstnat, aby neměl styky se zahraničím. Byl tak čtyři měsíce bez práce. Nikde ho nechtěli zaměstnat, ani jako kopáče. „*Máma v tu dobu nepracovala a táta marodil, měl ekzém. Tak jsme hráli celé dny karty.*“

Potom dostal práci u Vodohospodářských staveb. Díky otcově známému Augustu Kopalovi, bývalému letci z Anglie, který tam byl šéfem.

Vojenská služba u VTJ

Vojenskou službu v délce 26 měsíců si Bohumil Reichelt odbyval u Vojenských technických jednotek (VTJ), což byly pozůstatky nechvalně známých Pomocných technických praporů (PTP). Sloužil v Rajhradě u Brna. Dělal stavební práce po celé republice. Poté absolvoval autoškolu a jezdil jako řidič i osobními auty, vozil důstojníky. „*Vozil jsem ty blbečky komunistický, oficírský. Ale bylo dobře.*“

Osobní život

Bohumil Reichelt byl třikrát ženatý. Poprvé se ženil v roce 1960. S první manželkou Evou, se seznámil hned po příchodu z vězení. Celou vojnu se pak neviděli, a když se z vojny vrátil, objevila se u nich doma. Vzali se, měli spolu dceru, pojmenovanou po něm Bohumila. Manželství vydrželo pouhé tři roky. Podruhé se oženil v roce 1966, druhá žena se jmenovala Ilona. Z tohoto manželství má syna Martina. S druhou manželkou byli 15 let. Se třetí manželkou Emilou byl také 15 let. „*To byla semetrika, bordelářka, tak jsem vzal batoh a utekl jsem.*“

Současnost

Po odchodu od třetí manželky, to už byl v důchodu, se Bohumil Reichelt odstěhoval k bratrovi, k Domažlicím, a nějakou dobu u něj zůstal. Pak mu Městský úřad v Litoměřicích jako bývalému politickému vězni nabídl bydlení v domě s pečovatelskou službou, a tak se vrátil do rodného kraje. Nyní žije v Domově na Dómském pahorku. V Litoměřicích se mu líbí i proto, že tu má syna a vnučku, které je 13 let a kterou má moc rád.

VĚNUJME TICHOU VZPOMÍNKU,

vzpomeňme na chvíle, kdy jsme je potkávali a zapalme svíce za naše obyvatele, kteří nás v uplynulém období navždy opustili. Jsou jimi Stanislav Kubík, Božena Müllerová, Růžena Kohoutová, Květa Rodějová, Oldřich Zamrzla, Boleslav Štěpánek, Blanka Součková. Čas ubíhá a nevrací, co vzal. Jen láska, úcta a vzpomínky v srdcích zůstávají.

„On sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ Zjevení Jana 21:3,4

VZPOMÍNKÁ

Smutné vzpomínání na někoho, kterého si vážíme, máme rádi a on nám náhle odejde. A tím, kdo nás tak náhle opustil, byla paní Růžena Kohoutová, od které bychom toho nejméně očekávali. Žena milá, usměvavá, zaujatá čtením novin, televizí a stálými starostmi o tom, co se děje v jejím okolí. Nevynechala žádnou společenskou akci, vždy byla v publiku. Pravidelně docházela na bohoslužby a tam si také od Boha vyprosila, až bude mít končit svůj život, aby toto bylo rychlé a bez všech problémů. Toto jí bylo splněno, takže ani neměla čas se s námi rozloučit a nám tu po ní zůstal jen smutek, stesk a slzy v očích. Ale dál nás provází její usměvavá tvář a krásné vzpomínky v našich srdcích.

Miluška Lepičovská

JAK SE NÁM SPOLU ŽIJE

V našem domově žijí lidé, jejichž životní příběhy a zkušenosti se od sebe liší. Každému z Vás přinášel život radosti, ale stavěl před něj i překážky. Založili jste rodiny, vychovali děti, radovali se z příchodu vnoučat. Máte svou rodinu a své zvyky, rituály. Jsou způsoby chování, které jste si osvojili, projevujete se jimi navenek. Zejména Vaše nejbližší okolí Vás takové dobře zná. Vaši blízcí Vám rozumí, berou Vás takové, jací jste, s Vašimi dobrými i horšími stránkami. Přijímají Vás srdcem.

Do našeho Domova jste přišli každý se specifickou rodinnou zkušeností, s něčím, co pro Vás bylo „normální“. Zde v Domově jste pod jednou střechou a potkáváte se s mnoha lidmi. Na začátku jste si byli cizí, neznámí, nic jste o sobě nevěděli, neznali svá jména. Postupně se to mění, a na lidi kolem sebe si vytváříte vlastní názor. Někoho potkáváte rádi, prohodíte pár slov, vyměníte si úsměv. Budujete mezi sebou vztahy. Jiné obyvatele minete bez povšimnutí. Tak to v životě je. Jedni Vám rozumí a najdete nejen společnou řeč, ale i vzájemné pochopení. S druhými si nejste blízcí, neradi je potkáváte, mohou Vám jít dokonce na nervy, nejdou Vám pod nos, zkrátka Vám nevoní.

Stává, že se Vás někdo slovně či fyzicky nemile dotkne. Když je pro Vás situace těžší, sami si s ní nevíte rady, obrátíte se na pracovníky, aby Vám pomohli, respektive vyřešili situaci.

Takové stížnosti a rozepře mezi vámi se nesnadně řeší. Každý z Vás má svou pravdu, každý to vidí jinak. Jsou tací, kteří žádají okamžité řešení konfliktu, ale jednoduché to není. Snažíme se porozumět, vyslechnout, pomoci, případně řešit. Jsou i případy, kdy problém žádné řešení nemá.

Jediné co lze změnit, jsme my sami. Každý může přispět k lepšímu životu v Domově v souladu s přikázáním „Co nechceš, aby jiní činili Tobě, nečiň druhým“.

ŠPATNĚ SLYŠÍM – DÁ SE S TÍM NĚCO DĚLAT ?

Oslabení sluchu způsobené věkem je bohužel jedním z projevů stárnutí. Poškození sluchu může být vrozené nebo získané, v důsledku nemoci (např. diabetes, vysoký krevní tlak). Důležité je své problémy nepodceňovat a konzultovat s lékařem, *některé potíže jsou léčitelné.*

Máte takovýto problém a nevíte si rady?

Můžete se na nás obrátit s žádostí o pomoc - svěřte se nám.

Navázali jsme spolupráci s MUDr. Tatianou Brejšovou, která provozuje foniatickou ambulanci na Dominikánském náměstí 133, v Litoměřicích. Může vám pomoci nebo jen poradit. *Ošetření je možné i bez doporučení a je hrazeno zdravotními pojišťovnami.*

V ambulanci se provádí:

- kompletní vyšetření sluchu, tzv. audiologické vyšetření
- korekce sluchových vad
- výdej sluchadel, příslušenství sluchadel, výroba individuálních tvarovek

Navázali jsme též spolupráci s panem Betkou, který provádí drobné opravy brýlí, naslouchadel a výměnu baterií v nich, zároveň provádí čištění brýlí či šperků. Do Domova dochází 2x měsíčně. Rozpis máte na nástěnkách na patrech.

SLUŽBA JE ZDARMA. PLATÍ SE JEN POTŘEBNÝ MATERIÁL (nové baterie)

AKTUÁLNĚ Z DOMOVA

NAŠE PŘÍPRAVY NA VELIKONOCE

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2013

V rámci Tříkrálové sbírky, která proběhla od 2. do 14. 1. 2013, bylo vybráno 39.932,- Kč. Z této částky bude 65 % použito na aktivizaci seniorů (nákup invalidního vozíku, pomůcek, materiálu pro výrobu v dílnách, na realizování kulturních akcí či výletu) ve střediscích Farní charity Litoměřice. Další část 35%, bude použita na podporu vzdělávání sociálně znevýhodněných dětí v Mongolsku nebo na pomoc potřebným v rámci litoměřické diecéze.

DŘEVODÍLNA PRO ZÁJEMCE JE JIŽ V PROVOZU

Od ledna 2013 je pro zájemce o práci s dřevem vybudována a zprovozněna v Domově na Dómském pahorku truhlářská dílna. Všichni, kteří se chtějí zapojit do výroby ptačích budek, či chtějí vyrábět něco jiného a přijdou s vlastním nápadem, jsou do dílny zváni.

Dílna se nachází v suterénu budovy Týdenního stacionáře a je přístupná také imobilním zájemcům. Někteří z vás již dílnu navštívili a seznámili se s jejím vybavením. Dílna vznikla z finančních prostředků Města

Litoměřice a Farní charity Litoměřice hlavně z důvodu rozšíření aktivit uživatelům a převážně pro jejich mužskou část. Muži v Domově nemají tak pestrou nabídku aktivit k využití volného času jako ženy.

Proto, dámy a pánové, kdo máte chuť a chcete se zapojit do práce v truhlářské dílně, obraťte se na vedoucí aktivizace Ivanu Kretovou, nebo na pracovnice přímé péče na svém podlaží. Po té můžeme společně naplánovat návštěvy dílny a společné aktivity v ní.

BUDUJEME NOVOU KNIHOVNU

Díky nabídce Knihovny K. H. Máchy, která rušila svou pobočku v Pokraticích a věnovala velké množství knih našemu Domovu, budujeme v prvním podlaží knihovnu, která bude volně přístupná všem zájemcům - čtenářům v Domově. Na práci s budováním a zařazováním knih se podílejí někteří z vás, kteří mají ke knihám kladný vztah a rádi pomohou – např. pan doktor Hubík, pan Karkovský, paní Janoušková.

Děkujeme tímto vedení Knihovny K.H.Máchy za knihy i za regály, bez kterých bychom neměli kam knihy srovnat a přehledně uspořádat.

NABÍDKA MĚSTSKÉ KNIHOVNY K.H.MÁCHY

Výzva: Čtenáři (senioři), máte-li zájem navštěvovat Knihovnu K. H. Máchy na litoměřickém náměstí, nabízíme vám možnost získat **bezplatně Čtenářský průkaz** do knihovny. Můžete si pak chodit vybírat knihy či časopisy dle vašeho přání. Beletrie je umístěna v přízemí a v případě zájmu o jiný druh knih Vám je naše pracovnice donesou.

V případě Vašeho zájmu se obračejte na paní Kretovou, vedoucí aktivizace, nebo Vaše přání sdělte pečovatelkám na patře a ony to vyřídí.

POSÍLENÍ STRAVOVACÍ KOMISE

Po poslední schůzce s vámi, která byla na téma stravování, jsme se dohodli, že pozveme jednoho vašeho zástupce do stravovací komise, která má na starosti přípravu jídelníčků na další období. Tento zástupce by pak v komisi měl uplatňovat vaše připomínky a postřehy ke skladbě či kvalitě stravy.

Požádali jsme proto paní Květuši Svobodovou z 2. patra, zdali by se takového úkolu ujala a jelikož odezva byla kladná, byla již na minulé stravovací komisi přítomna.

Pokud máte jakékoliv přání, nápad, či připomínku týkající se stravování na Domově, můžete je kromě zaměstnanců Domova uplatnit i prostřednictvím paní Svobodové.

NABÍDKA AKTIVIZACE a REHABILITACE

PŘIJĎTE DO DÍLEN

BINGO – TO JE NAŠE

PŘIJĎTE CVIČIT MEZI NÁS

NAŠE PŘÍPRAVA NA JARO

NABÍZÍME VÁM I TYTO DALŠÍ SLUŽBY

Kadeřnické zajišťují studentky oboru kadeřník – navštěvují nás 2x týdně v **úterý** a **pátek** od 9:00 do 12:00 hodin. Kadeřnický salon je 1.patře. Ceník kadeřnických prací je vyvěšen na patrech.

Pedikérské zajišťuje paní Kacafírková z Roudnice 1x týdně v **pondělí**, cena 130, Kč. Zájemci se zapisují do seznamu, vyvěšeného na nástěnkách na patrech.

Masáže zajišťuje Mgr. Jánský 1x týdně ve **čtvrtek**. Do seznamu zájemců se můžete zapsat buď na recepci nebo visí na dveřích rehabilitační místnosti (1.patro), Cena 120,- Kč

Rehabilitace je poskytována rehabilitační sestrou v rehabilitační místnosti č. 245, v prvním patře, **zdarma**.

Po předchozí domluvě a dle pracovního vytížení rehabilitační sestry, nabízíme klasické masáže krční a bederní páteře a to buď přímo na rehabilitaci, nebo u hůře mobilních uživatelů přímo na pokoji.

Dále pak je možné využít vodoléčbu, která se nachází také v rehabilitační místnosti. A to celkovou vířivou koupel v sedací nebo klasické vaně. Je vhodná pro celkovou relaxaci a prokrvení končetin.

Při zhoršené hybnosti uživatelů nebo na jejich žádost, dochází rehabilitační sestra na pokoj, kde provádí léčebnou tělesnou výchovu a nácvik chůze s opěrnými pomůckami (vysoké nebo nízké chodítka, berle), pro zlepšení hybnosti končetin a obnovení samostatnosti uživatele.

MŠE SVATÉ konají se pravidelně každou středu od 16:00 hodin ve zdejší kapli

Pokud máte zájem jakoukoliv z nabízených služeb využít a sami to nezvládnete, obraťte se s důvěrou na vaše pečovatelky. Ty pak zařídí vše potřebné.

PÁR ČÍSEL Z VÝROČNÍ ZPRÁVY DOMOVA NA DÓMSKÉM PAHORKU

Domov na Dómském pahorku – poskytuje dvě služby dle zákona č.108/2006 Sb. o sociálních službách:

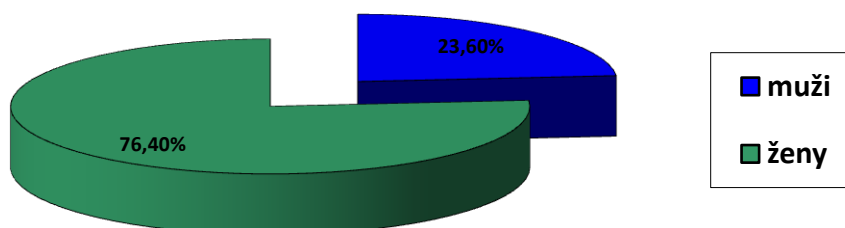
1. Domov pro seniory - kapacita 108 lůžek
2. Týdenní stacionář - kapacita 9 lůžek

K 31. 12. 2012 bylo obsazeno 106 lůžek

K 31. 12. 2012 bylo složení obyvatel Domova následující:

- počet žen – 81
- počet mužů – 25

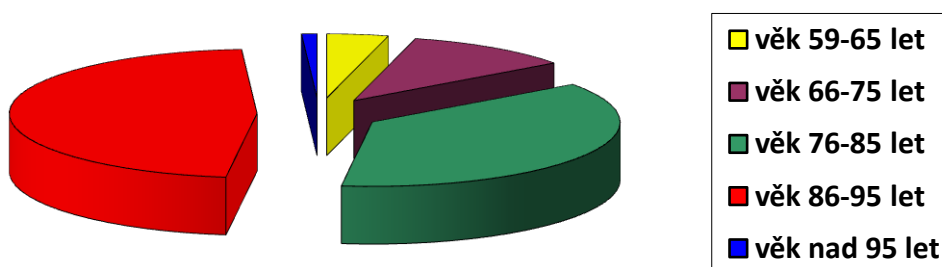
Počet mužů a žen

K 31. 12. 2012 byli obyvatelé Domova v těchto věkových pásmech:

- věk 59 – 65 let 4 uživatelé
- věk 66 – 75 let 12 uživatelů
- věk 76 – 85 let 39 uživatelů
- věk 86 – 95 let 50 uživatelů
- věk nad 95 let 1 uživatel

Věková pásma

Průměrný věk obyvatel Domova: 83,9 roků

KULTURNÍ AKCE V DOMOVĚ NA DÓMSKÉM PAHORKU ANEB „CO PLÁNUJEME DO PRÁZDNIN“

KTERÉ KULTURNÍ AKCE PLÁNUJEME:

Vystoupení pana A. Škardy, hudební skupiny Veselý lidi a Karavana, vystoupení pěveckých sborů Bábinky, Dejavu, Máj, Modrásci, Barvičky, Hlásek, vystoupení sborů ZUŠ Litoměřice, Křešičanky – Pustajky, pana Zdeňka Černohouze z umělecké agentury Viola Olomouc aj..

DALŠÍ AKCE A AKTIVITY

Návštěva Severočeské galerie v Litoměřicích, návštěva Knihovny K. H. Máchy, návštěva Oblastního muzea v Litoměřicích a Dílny ručního papíru, návštěva restaurace na Mostné hoře, vycházka a posezení v parku Václava Havla v Litoměřicích a další

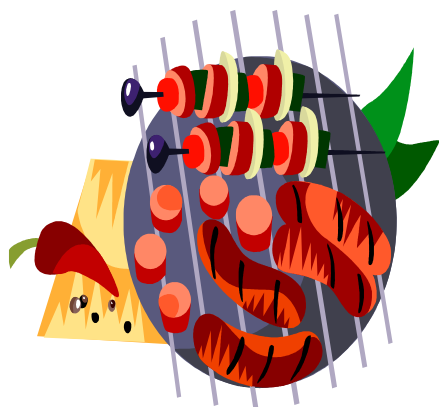
POZVÁNKA NA PRVNÍ GRILOVÁNÍ TÉTO SEZÓNY

úterý 30. dubna 2013

Místo konání: **terasa v 1. patře Domova**

Začátek akce: **od 16:30 hodin**

A možná se objeví i překvapení

Všichni jste srdečně zváni na první z řady grilování v tomto roce

KŘÍŽOVKA O CENY (pro obyvatele Domova)

TÉLE, ANŽ, ALIMA, OOT, ALESI, UÁ, BERMAN	ZDARMA	1. DÍL TAJENKY	POHODNÝ	ANEBO (KNIŽNĚ)	MAĎAR- SKY POLOŽKA	MYŠLENKA MATKY TEREZY Potká-li nás nějaké utrpení, přijmeme je vždy s úsměvem. V tom totiž spočívá největší Boží dar: moci s úsměvem přijmout ... (viz. tajenka)			
NÁHLÁ ZMĚNA									
OBYVATELÉ AŠE									
2 X 5						RVAČKA	KROMĚ	2. DÍL TAJENKY	NEZA- STÝLATI
CITOSLOV- CE POV- ZDECHU			NÁŠ HUD. PEDAGOG						
			NĚKDE (KNIŽNĚ)						
RIBONU- KLEOVÁ KYSELINA				SAMICE LVA					
				BRNĚNSKÝ PODNIK					
ITALSKY "MODA"					MUŽSKÉ JMÉNO				
					IVOŠOVA				
PRUŽNÁ ŽELEZA						KÓD LETIŠTĚ ONOTOA			
						VRCH U BĚLEHRADU			
	SEMENA K SETÍ						ŘÍM.ČÍS. (550)		
	SAMOČINNÝ PŘÍSTROJ						PATŘÍCÍ MALÉ ALENÉ		
VYROBENÁ ANIMÁ- TOREM									
CITOSLOV- CE PLÁČE			SMĚNEČNÝ DLUŽNÍK						
			UNIKAT						
TABULKA MÍROVÝCH POČTŮ (ZKR.)				BÝV.PILOT FORMULE					
				INICIÁLY AGASSIHO					
SLEZSKÁ ŘEKA					ST.VZTAŽ. ZÁJMENO				POTOM
					PULZ				
MÁVAT (RUKAMA)						VYSOKÝ BÍLÝ PTÁK			
						POPĚVEK			
DRUH PEPŘE				ZNAČKA MÝDEL					
ROZPOU- ŠTĚT SE				POLNÍ STRA- ŠIDLO					

PRVNÍ 3 NEJRYCHLEJŠÍ LUŠTITELÉ ZÍSKAJÍ DROBNOU POZORNOST
Chcete-li soutěžit, kontaktujte po vyluštění vedoucího domova p. Löwyho

VELIKONOČNÍ KVIZ

(správné odpovědi a vyhodnocení viz. poslední strana)

- 1) **K čemu se podle křesťanské tradice vztahuje název „Velikonoce“?**
 - a) k tzv. velké noci, kdy byl vzkříšen Ježíš Kristus
 - b) k noci, kdy se narodil Ježíš Kristus
 - c) k tzv. veliké noci, protože od dubna jsou noci delší a tma černější
- 2) **Co symbolizuje na Velikonoce vejce?**
 - a) nový život, plodnost
 - b) bílou a žlutou barvu jarních květin
 - c) štěstí
- 3) **Proč mají být ženy na Velikonoce vyšlehané pomlázkou?**
 - a) aby byly celý rok štíhlé jako proutek
 - b) aby byly celý rok poslušné
 - c) aby byly celý rok zdravé a plodné
- 4) **Jak mohou někde v Čechách ženy oplatit mužům vyšlehání pomlázkou?**
 - a) rozklepnou jim syrové vejce na hlavu
 - b) polijí je kýblem teplé vody
 - c) polijí je kýblem studené vody
- 5) **Co v křesťanství představuje na Velikonoce beránek?**
 - a) je to symbol víry v Boha obecně
 - b) je to symbol Panny Marie
 - c) je to symbol Ježíše Krista
- 6) **Z jakého proutí by měla být pomlázka upletená?**
 - a) z březového
 - b) z vrbového
 - c) z větví zlatého deště
- 7) **Škaredá středa (sazometná středa). Podle lidové pověry by se v tento den lidé**
 - a) měli mračit, byl to jediný povolený "mračící" den
 - b) neměli mračit, aby se nemračili všechny středy v dalším roce
 - c) měli hezky oblékat, aby nevypadali škaredě
- 8) **K čemu dříve sloužily řehtačky?**
 - a) sloužily místo budíku na Zelený čtvrtek
 - b) od Zeleného čtvrtka sloužily ke svolávání k bohoslužbě místo zvonů
 - c) byla to pomůcka, která se používala ke komunikaci s koňmi
- 9) **Mezi velikonoční symboly mimo jiné patří**
 - a) beránek, jmelí a kříž
 - b) svíce, kříž a květináč
 - c) kříž, beránek a svíce
- 10) **Jak se řeknou Velikonoce anglicky?**
 - a) Wester
 - b) East
 - c) Easter

Z NAŠICH AKCÍ

Začátkem letošního roku nás zasáhla v plné síle chřipková epidemie, díky níž byla omezena kromě návštěv také nabídka kulturních akcí.

5.2. - STOLNÍ TENIS V DOMOVĚ ANEB SENIOŘI VERSUS ZAMĚSTNANCI

V úterý 5. února 2013 byl v našem Domově uspořádán turnaj ve stolním tenisu, který byl zvláště v době okolo zuřící chřipkové epidemie a zákazu návštěv v Domově, příjemným zpestřením všedních dní. Ve spolupráci se zaměstnanci Domova ho zorganizovala studentka 4. ročníku Markéta Zbrojová ze Střední školy pedagogické, hotelnictví a služeb, která v lednu vykonávala pedagogickou praxi v Domově.

Turnaje se zúčastnili senioři i zaměstnanci. Většina hráčů mohla těžit ze svých bohatých zkušeností. Někteří však bojovali nejen s hráčem na druhé straně stolu, ale i se svými handicapy a proto vítězem byl každý. Kdo se na hru necítil, podporoval hráče fanděním. Fanoušci posílili u hráčů jejich vůli k vítězství a bojovnému nasazení.

Vítězi turnaje se stali senioři. Na prvním místě se umístil pan Vladislav Smíšek, druhé místo získala paní Helena Janoušková a třetí příčku obsadil pan Jan Rudolf. Odměnou pro vítěze byly medaile, diplomy a malé věcné ceny, které vznikly rukama seniorů v místní keramické dílně.

Na závěr turnaje, po vyhlášení vítězů, bylo všem zúčastněným nabídnuto posezení s občerstvením, kde si soutěžící i fanoušci vyměnili své pocity z celé akce. *„Mně se akce moc líbila, byla příjemným zpestřením pro obyvatele domova. Obdivuji zúčastněné za odvahu hrát v turnaji i přesto, že ne každý se na ping pong připravoval. Byla bych ráda za více takových akcí. Pokud se v budoucnu budou opakovat, určitě se jich ráda zúčastním“* říká jedna z fandících divaček paní Miluška Lepičovská.

Pro kladnou odezvu zúčastněných, plánujeme turnaj v blízké době opakovat. Rádi mezi sebou přivítáme i další zájemce ze středisek Farní charity Litoměřice: z Charitního domova Sv. Zdislavy, z DPS ve Švermově ulici a ulici Kosmonautů, ale i dalších organizací a zařízení jako je Domov U Trati, Fokus Labe a další.

12. 2. HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ PANA ADOLFA ŠKARDY A PANA DOMINIKA LENDACKÉHO

22. 2. HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ PANA JOSEFA SUCHÉHO

1. 3. PRODEJNÍ AKCE

19. 3. VYSTOUPENÍ HUDEBNÍ SKUPINY „VESELÝ LIDI“

20. 3. VYSTOUPENÍ PĚVECKÉHO CHLAPECKÉHO SBORU „KLUCI“ POD VEDENÍM PANÍ HANČOVÉ

Řešení velikonočního kvizu: 1) a, 2) a, 3) c, 4) c, 5) c, 6) b, 7) b, 8) b, 9) c, 10) c
Za každou správnou odpověď si započítejte 1 bod.

Vyhodnocení:

8 - 10 bodů	Gratulujeme. Velikonoce máte v malíku.
5 – 7 bodů	Nepatříte mezi ty, kteří by o Velikonocích nic nevěděli. Jen tak dál.
0 – 4 body	Znalosti o Velikonocích zatím nejsou Vaše silná stránka.

Noviny z Domova na Dómském pahorku, pro obyvatele Domova vychází nepravidelně zdarma.

Vydavatel: Domov na Dómském pahorku, Zahradnická 1534/4, Litoměřice.

Redakční rada:

Mgr. Simona Barčíková, Ivana Kretová, Ing. Radek Löwy

Autoři příspěvků:

Martin Davídek, Bohumil Reichelt, Miluška Lepičovská, Simona Barčíková, Lenka Menclíková, Jana Jílková, Ivana Kretová, Veronika Chaloupková, Věra Grisová, Hana Cibulková, Barbora Öberreiterová, Radek Löwy,
ZDROJE: www stránky, křížovka převzata z časopisu Domu pokojného stáří sv. Ludmily v Chabařovicích

Autoři fotografií:

Ivana Kretová, Alena Růžičková, Lenka Pichová, Ing. Martin Veber, Ing. Radek Löwy, www stránky

Náklad: 150 ks

Náměty a příspěvky pro další čísla je možno zasílat na e-mail: radek.lowy@fchlmt.cz